

Panium - Bilang Dalawampu't Dalawa

Disyembre 31, 2023

Jeff Pippenger

2026-03-12

Mula noong Disyembre 31, 2023, ang Leon mula sa lipi ni Juda ay nag-aalis ng tatak upang mabunyag ang mga propetikong katotohanan, ayon sa isang tiyak na pagkakasunud-sunod. Madaling matitiyak ang pagkakasunud-sunod sa pamamagitan ng pagrerepaso sa mga artikulong nai-post sa website ng Future for America. Sa mga nagdaang buwan, marami, at malalalim ang mga katotohanang naalisan ng tatak! Ang pagkakasunud-sunod ay hindi sapalaran; ito ay may layunin. Ang pagkakasunud-sunod na ito ay malinaw na nagpapakilala ng isang may-layuning prosesong sunud-sunod na tinutupad ni Cristo, bilang ang Leon mula sa lipi ni Juda, habang inaalisan Niya ng tatak ang mga pangwakas na mensaheng pagsubok sa iglesia at, pagkaraan nito, sa sanlibutan. Sa aklat ng Apocalipsis, kinukuha ng Leon mula sa lipi ni Juda ang aklat na tinatakan ng pitong tatak at inaalisan ang mga tatak isa-isa—ayon sa pagkakasunud-sunod.

Ibubunyag ayon sa kanilang kaayusan

Pagkatapos na magsalita ang pitong kulog na ito, dumating kay Juan ang utos, gaya rin ng kay Daniel, hinggil sa munting aklat: 'Tatakan mo ang mga bagay na ipinahayag ng pitong kulog.' Ang mga ito'y tumutukoy sa mga darating na pangyayari na ihahayag ayon sa kanilang pagkakasunud-sunod. Si Daniel ay tatayo sa kaniyang bahagi sa wakas ng mga araw. Nakita ni Juan ang munting aklat na inalis ng tatak. Kung magkagayon, ang mga propesiya ni Daniel ay nagkakaroon ng kanilang wastong kinalalagyan sa mga mensahe ng unang, ikalawa, at ikatlong anghel na ibibigay sa sanlibutan. Ang pag-aalis ng tatak sa munting aklat ang mensaheng may kinalaman sa panahon.

Ang Aklat ni Daniel at ang Aklat ng Pahayag ay iisa. Ang isa ay hula, ang isa nama'y pahayag; ang isa'y aklat na tinatakan, ang isa nama'y aklat na binuksan. Narinig ni Juan ang mga hiwagang winika ng mga kulog, ngunit ipinag-utos sa kanya na huwag niyang isulat ang mga iyon.

"Ang natatanging liwanag na ibinigay kay Juan, na inihayag sa pamamagitan ng pitong kulog, ay isang paglalarawan ng mga pangyayaring magaganap sa ilalim ng unang at ikalawang mensahe ng mga anghel. Hindi pinakamabuti para sa bayan na malaman ang mga bagay na ito, sapagkat kinakailangang subukin ang kanilang pananampalataya. Ayon sa kaayusan ng Diyos, ang napakakahanga-hanga at masusulong na mga katotohanan ay ihahayag. Ang unang at ikalawang mensahe ng mga anghel ay dapat ipahayag, ngunit walang karagdang liwanag na ibubunyag bago magampanan ng mga mensaheng ito ang kanilang tiyak na gawain. Ito ay kinakatawan ng anghel na nakatindig, na ang isang paa ay nasa dagat, na nagpapahayag, sa pamamagitan ng lubhang taimtim na panunumpa, na wala nang panahon." *The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, tomo 7, 971.

Ang pangwakas na pahayag ng “pitong kulog” ay nabuksan pagkaraan ng 2023, at inihayag nito na ang “pitong kulog” ay kumakatawan sa unang pagkabigong alpha hanggang sa huling pagkabigong omega. Hindi pinahintulutan si Juan na ipakahulugan ang pitong kulog sapagkat ang pahayag tungkol sa “pitong kulog” ay hindi iisang katuparan sa kasaysayan, kundi isang paglalarawan ng isang “pagbabalangkang ng mga pangyayari” na naganap sa kasaysayang Millerite, na muling magaganap sa mga huling araw. Ipinakita ang sakdal na katuparan upang ilarawan ang kasaysayan mula Hulyo 18, 2020 hanggang sa nalalapit na batas sa Linggo. Ibinukas ng Leon ang liwanag na iyon upang tumanglaw sa kasaysayan ng pagtatayo ng templo ng isang daan at apatnapu’t apat na libo.

Sa kasaysayan ng mga Millerite, ang “pitong kulog” ay kumakatawan sa 1798 hanggang 1844, kung kailan inilalahad ng mga Millerite ang “pinakamakahanga-hanga at masusulong na katotohanan.” Sa pagsasakatuparan ng gawaing ipinagkatiwala sa kanila, sinubok ang mga Millerite. Hindi nila lubos na nauunawaan ang mensaheng kanilang ipinahahayag, ni ang kasaysayang kanilang tinutupad. Ang mga katotohanang kanilang ipinahayag ang siyang ipinakahulugan ni Kapatid na White bilang “mga masulong na katotohanan,” na hindi pa dapat maunawaan hanggang matapos maisakatuparan ng mga mensahe ng unang at ikalawang anghel ang kanilang gawain.

Kapag umabot sa kanilang ganap na katuparan ang "pitong kulog," ang mga "pangyayari sa hinaharap" na iyon ay kinakatawan ng mga mensahe ng tatlong anghel sa Apocalipsis labing-apat, na kaakibat ang aklat ni Daniel. Ang gawain ng isang daan at apatnapu't apat na libo, na kinakatawan ng mga "pangyayari sa hinaharap" ng "pitong kulog," ay ang pagsasanib ng aklat ni Daniel at ng tatlong anghel.

“Ang Panginoon ay malapit nang parusahan ang sanlibutan dahil sa kasamaan nito. Malapit na Niyang parusahan ang mga kapisanang panrelihiyon dahil sa kanilang pagtanggap sa liwanag at katotohanang ipinagkaloob sa kanila. Ang dakilang mensahe, na pinagsasama ang unang, ikalawa, at ikatlong mensahe ng mga anghel, ay nararapat na ipahayag sa sanlibutan. Ito ang magiging pasanin ng ating gawain.” Ang Seventh-day Adventist Bible Commentary, tomo 7, 950.

Mula noong Disyembre 31, 2023, ang Leon ng Lipi ni Juda ay inaalis ang selyo ng mga propetikong katotohanan sa isang tiyak na “pagkakasunod-sunod.”

Kasaysayan ng mga Milerita

May mga nabubuhay ngayon na, sa pag-aaral ng mga propesiya ni Daniel at ni Juan, ay tumanggap ng dakilang liwanag mula sa Diyos habang kanilang tinatalunton ang pook kung saan ang mga natatanging propesiya, ayon sa kanilang pagkakasunod-sunod, ay nasa proseso ng katuparan. Ipinahayag nila sa mga tao ang mensaheng ukol sa panahon. Ang katotohanan ay nangingning nang malinaw gaya ng araw sa katanghaliang tapat. Ang mga pangyayaring pangkasaysayan, na nagpapakita ng tuwirang katuparan ng propesiya, ay iniharap sa mga tao, at ang propesiya ay nakita bilang isang talinghagang paglalarawan ng mga pangyayaring humahantong hanggang sa pagtatapos ng kasaysayan ng daigdig na ito. Mga Piniling Mensahe,

aklat 2, 101, 102.

Ang "kaayusan" kung paano patuloy na inaalís ni Cristo ang selyo sa mensahe ng Panawagan sa Hatinggabi ay kumakatawan sa "mga pangyayari sa kasaysayan" na nagpapakita ng isang "tuwirang katuparan ng hula" na humahantong sa pagtatapos ng panahon ng pagsubok. Ang tuwirang katuparan ng hula sa mga huling araw ay hindi isang kapahayagan ng mga huláng nakabatay sa panahon, ngunit si Palmoni ay patuloy na gumagamit ng mga bilang upang tukuyin ang mga tuwirang katuparan ng hula. Wala nang panahon, at bagaman ang mga Millerite ay "nagdala ng mensahe ng panahon" sa kanilang salinlahi, ang mensahe ng ikatlong anghel ay higit na makapangyarihan kaysa sa "panahon."

Ipinakita sa akin ng Panginoon na ang mensahe ng ikatlong anghel ay dapat humayo at ipangaral sa mga nangalat na anak ng Panginoon, at na ito'y hindi dapat ibatay sa panahon; sapagkat ang panahon ay hindi na muling magiging isang pagsubok. Nakita ko na may ilan na nagkakaroon ng huwad na kasiglahan na nagmumula sa pangangaral tungkol sa panahon; na ang mensahe ng ikatlong anghel ay higit na makapangyarihan kaysa sa panahon. Nakita ko na ang mensaheng ito ay makatatayo sa sarili nitong saligan, at hindi nito kailangan ang panahon upang patibayin ito, at na ito'y hahayo sa makapangyarihang lakas, at gagawin ang kanyang gawain, at paiikliin sa katuwiran. *Experience and Views*, 48.

Ang sunud-sunod na "kaayusan" ng pagbubukas ng mga propetikong katotohanan ay nagsasaad ng isang umuusad na kasaysayan, ngunit tinutukoy rin nito ang pag-unlad ng mensahe. Ang "kaayusan" ng kasaysayang kinakatawan, gayundin ang mga hakbang kung paanong ang Leon mula sa lipi ni Juda ay binubuksan ang mensahe mula pa noong Disyembre 31, ay kapwa may kahalagahang pangkaligtasan na maunawaan. Noong Hulyo ng 2023, isang tinig sa ilang ang nagsimulang ihanda ang daan para sa pagbubukas noong Disyembre 31, 2023. Pagkatapos, binuksan ng Leon mula sa lipi ni Juda ang unang kabanata ng Apocalipsis.

Walang Iba

"Ang mga taimtim na mensaheng ibinigay ayon sa pagkakasunod-sunod sa Apocalipsis ay dapat na manguna sa kaisipan ng bayan ng Diyos. Wala nang iba pang dapat pahintulutang lubusang sumakop sa ating pansin." *Testimonies*, tomo 8, 301, 302.

Ang mga artikulong nagsimula noong 2023 ay nararapat na "humawak ng unang dako sa mga isipan ng bayan ng Diyos."

Ang lahat ng itinakda ng Diyos sa kasaysayang propetiko na noon pa'y dapat nang matupad ay natupad na, at ang lahat ng darating pa, ayon sa kaayusan nito, ay matutupad. Si Daniel, ang propeta ng Diyos, ay nakatayo sa kaniyang lugar. Si Juan ay nakatayo sa kaniyang lugar. Sa Apocalipsis, binuksan ng Leon mula sa lipi ni Juda sa mga mag-aaral ng propesiya ang aklat ni Daniel, at sa gayon ay nakatayo si Daniel sa kaniyang lugar. Ipinahahayag niya ang kaniyang patotoo, yaong inihayag sa kaniya ng Panginoon sa pangitain hinggil sa mga dakila at solemne na pangyayari na dapat nating malaman habang tayo'y nasa mismong bungad ng kanilang katuparan.

"Sa kasaysayan at sa propesiya, inilalarawan ng Salita ng Diyos ang matagal nang nagpapatuloy na tunggalian sa pagitan ng katotohanan at kamalian. Ang tunggaliang iyon ay patuloy pang nagaganap. Ang mga bagay na naganap na ay mauulit." Mga Piniling Mensahe, aklat 2, 109.

Tatlumpu

Ang mensahe ng Daniel 11:40 ay naalisan ng selyo at isinapormal noong 1996. Makalipas ang tatlumpung taon, ang nakatagong kasaysayan ng mismong talatang iyon ay ngayo'y inaalisan ng selyo, kaugnay ng pagsasapormal ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, isang mensaheng binubuo ng isang itinuwid na panlabas na hula hinggil sa Islam na kaugnay ng isang itinuwid na panloob na mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi ay ipinapahayag bago ang Batas ng Linggo ng talatang labing-anim, sapagkat sa Batas ng Linggo nagsasara ang pinto sa talinghaga.

Pedro

Ito ay naglalagay kay Pedro sa kasaysayan ng paglalagay ng tatak sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Si Pedro ay may mensaheng ipinahayag niya sa silid sa itaas, at isang mensaheng ipinahayag niya sa templo. Ang mensahe sa silid sa itaas ay ang Hiyaw sa Hatinggabi ng talinghaga, at ang mensahe sa templo ay ang malakas na hiyaw ng ikatlong anghel. Upang maipahayag ni Pedro ang mensahe sa silid sa itaas, ang Hiyaw sa Hatinggabi, ang kanyang mensahe ay dapat munang maituwid at maipormal. Ang pagtutuwid at pagpopormal na ito ay isinasakatuparan sa pamamagitan ng pagsasama-sama ng mga linya ng propesiya na tinutukoy ng Leon na mula sa lipi ni Juda mula pa noong Disyembre 31, 2023.

Ang gawaing dapat isagawa ngayon ay ang pormalisahin ang mensahe ng Hatinggabing Sigaw. Ang pormalisasyon ng mensahe ay inilarawan sa pamamagitan ng tipo ni William Miller noong 1831, at ng magasin na The Time of the End noong 1996. Ang pagwawasto sa mensahe na nagbunga ng unang pagkadismaya noong Hulyo 18, 2020 ay inilarawan sa pamamagitan ng tipo nina Josiah Litch at Samuel Snow. Ang gawaing isinagawa ng bawat isa sa kanila ay 'nagdulot' ng 'bunga' na sumunod pagkaraan ng Agosto 11, 1840, at pagkaraan ng kilusang ikapitong buwan. Noong 1840, ang mensahe ay dinala sa bawat himpilan ng misyon sa buong daigdig, at noong 1844 ang mensahe ng Hatinggabing Sigaw ay umagos sa silangang baybaying-dagat ng Estados Unidos na tulad ng dambuhalang daluyong. Ang gawa ng mga tao ang 'nagdulot' ng 'bunga' na isang pagbubuhos ng Banal na Espiritu. Ang 1840 ay umabot sa sanlibutan, na kinakatawan ng dagat, at ang 1844 ay umabot sa Estados Unidos, na kinakatawan ng lupa. Ang sagisag ng 1840 ay si Cristo na nakatindig sa lupa at sa dagat sa Apocalipsis 10, at ang mismong kabanatang iyon ay tumutukoy sa kasaysayan mula 1840 hanggang 1844, at inilalarawan si Cristo na nakatindig sa lupa at sa dagat.

Noong 1840 at 1844 kapwa, ang pagsasaayos sa hula ay isang pagsasaayos na pasulong sa panahon, tungo sa tumpak na petsa. Ang isa ay hula hinggil sa Islam at ang isa nama'y hula hinggil sa talinghaga ng sampung dalaga. Ang isa ay panlabas at ang isa ay panloob. Kabilang din sa 1844

ang isang kamaliang dulot ng hindi wastong pagkaunawa sa santuwaryo. Ang santuwaryo ba ay ang lupa, o ang makalangit na santuwaryo? Mas malalim ang hindi pagkakaunawang ito kaysa sa payak na pagpapakahulugan lamang sa santuwaryo, sapagkat kumakatawan din ito sa isang pagsubok kung susunod ang isang kaluluwa kay Cristo mula sa Banal na Dako patungo sa Kabanal-banalang Dako.

Nakita kong bumangon ang Ama mula sa trono, at sa isang nagliliyab na karwahe ay pumasok Siya sa Kabanal-banalang Dako sa kabila ng tabing, at umupo. Pagkatapos ay tumindig si Jesus mula sa trono, at ang karamihan sa mga nakayukod ay tumindig na kasama Niya. Pagkaraan Niyang tumindig, wala akong nakitang kahit isang sinag ng liwanag na dumaan mula kay Jesus patungo sa karamihang walang bahala, at iniwan sila sa ganap na kadiliman. Ang mga tumindig kasabay ni Jesus ay hindi inalis ang kanilang paningin sa Kanya habang Siya’y umalis sa trono at inakay Niya sila nang kaunti palayo. Pagkatapos ay itinaas Niya ang Kanyang kanang kamay, at narinig namin ang Kanyang kaibig-ibig na tinig na nagsasabi, “Maghintay kayo rito; paroroon Ako sa Aking Ama upang tanggapin ang kaharian; panatilihing walang dungis ang inyong mga kasuotan, at di maglalaon ay babalik Ako mula sa kasalan at tatanggapin Ko kayo sa Aking sarili.” Pagkaraan, isang karwaheng ulap, na may mga gulong na tulad ng nagliliyab na apoy, na napaliligiran ng mga anghel, ang dumating sa kinaroroonan ni Jesus. Sumakay Siya sa karwahe at dinala Siya sa Kabanal-banalang Dako, kung saan nakaupo ang Ama. Doon ay nakita ko si Jesus, isang dakilang Punong-saserdote, na nakatayo sa harap ng Ama. Sa laylayan ng Kanyang kasuotan ay may kampanilya at granada, kampanilya at granada. Ang mga tumindig na kasama ni Jesus ay itinataas ang kanilang pananampalataya sa Kanya sa Kabanal-banalang Dako, at nananalangin, “Aking Ama, ibigay Mo sa amin ang Iyong Espiritu.” Pagkatapos ay hiningahan sila ni Jesus ng Espiritu Santo. Sa hiningang iyon ay may liwanag, kapangyarihan, at masaganang pag-ibig, kagalakan, at kapayapaan.

Binalingan ko ang kapulungang nakayukod pa rin sa harap ng trono; hindi nila nalalaman na iniwan na iyon ni Jesus. Waring nasa tabi ng trono si Satanas, na sinusubukang ipagpatuloy ang gawain ng Diyos. Nakita kong tumingala sila sa trono at nanalangin, “Ama, ipagkaloob Mo sa amin ang Iyong Espiritu.” Saka hihipan sila ni Satanas ng isang di-banal na impluwensiya; dito’y may liwanag at malaking kapangyarihan, ngunit walang matamis na pag-ibig, kagalakan, at kapayapaan. Ang layon ni Satanas ay panatilihin silang nalililang at hilahing pabalik at dayain ang mga anak ng Diyos. *Early Writings*, 55, 56.

Ang santuwaryo ay tinukoy bilang “susi” na nagpapaliwanag sa lahat ng mga hindi pagkakaunawaang idinulot ng maling pagkaunawa sa santuwaryo. Ito ang “susi” na nagpaliwanag ng pagkabigo. Sa mga huling araw, ang “susi” ay ang pagkabigo, na siyang nagpapaliwanag ng maling pagkaunawa sa templo.

Magmula noong ika-22 ng Oktubre, 1844, “wala nang panahon,” at ang kamalian ng kabiguan noong Hulyo 18, 2020 ay nararapat nang ituwid, ngunit hindi sa usapin ng panahon, sapagkat wala nang panahon.

At ang anghel na aking nakita na nakatayo sa ibabaw ng dagat at sa ibabaw ng lupa ay itinaas ang kaniyang kamay tungo sa langit, at sumumpa sa Kanya na nabubuhay magpakailanman, na lumikha ng langit, at ng mga bagay na naroroon, at ng lupa, at ng mga bagay na naroroon, at ng dagat, at ng mga bagay na naroroon, na hindi na magkakaroon pa ng panahon; ngunit sa mga araw ng tinig ng ikapitong anghel, kapag pasisimulan na niya ang pag-ihip, ang hiwaga ng Diyos ay matatapos, gaya ng ipinahayag Niya sa Kanyang mga lingkod na mga propeta. Apocalipsis 10:5-7.

Ang kinaroroonan ng hulang dapat itama ay Nashville, Tennessee, at ang kinaroroonan ay hindi maaaring baguhin, sapagkat ito'y tinukoy hindi ng Future for America, kundi ni Ellen White, at ang Espiritu ng Propesiya ay kailanma'y hindi nabibigo.

Noong nasa Nashville ako, nagsasalita ako sa mga tao, at sa panahon ng gabi, may isang napakalaking bolang apoy na buhat mismong sa langit ang bumaba at humimpil sa Nashville. May mga liyab na lumalabas na parang mga palaso mula sa bolang iyon; ang mga bahay ay tinutupok; ang mga bahay ay nayayanig at bumabagsak. May ilan sa ating mga tao ang nakatayo roon. 'Gaya lamang ng inaasahan namin,' wika nila, 'inaasahan namin ito.' Ang iba nama'y pinipiga ang kanilang mga kamay sa matinding pighati at dumadaing sa Diyos para sa habag. 'Alam ninyo ito,' anila, 'alam ninyo na darating ito, at kailanma'y hindi man lamang kayo nagsalita upang balaan kami!' Waring halos lapain nila ang mga yaon, sa pag-iisip na kailanma'y hindi nila sinabi sa kanila o nagbigay man lamang sa kanila ng anumang babala. Manuskrito 188, 1905.

Ang panloob na usapin hinggil sa mga bolang-apoy sa Nashville ay ito: tinutukoy nito na ang Laodiceang Adventismo ng Ikapitong Araw ay nakaaalam ng babalang mensahe ukol sa Nashville, subalit nanahimik. Ito ang puntong sa kasaysayang propetiko kung saan nahahayag ang "kahihyan" o "kagalakan" ng mensahe ng "Sigaw sa Hatinggabi." Ito ang puntong yaon na yaong mga magiging estandarte ay pasisimulang itanghal sa kaibahan sa mga yaong noon ay ipinapahiya ng mga nasa sanlibutan na lubhang naiinis at nagagalit sapagkat ang Laodiceang Adventismo ng Ikapitong Araw ay hindi nagbigay ng babala tungkol sa Nashville. Ang gayunding pagkakabukod na propetiko ay inilarawan sa Bundok Karmelo sa pagitan ni Elias at ng mga propeta ni Baal, at sa kapanahunan ng ikalawang anghel sa kasaysayang Millerita, nang ang mga Protestante ay naging mga apostatang Protestante at sinimulan ang kanilang gampanin bilang bulaan na propeta, na naging mga anak na babae ni Roma. Noong 1989, ang pampolitikang sungay, sa pamamagitan ni Reagan, ay gumawa ng gayunding bagay; subalit si Reagan ay hindi naging mga anak na babae ni Roma, kundi naging si Ahab at si Clovis I, mga kalaguyo ng Roma.

"May isang tagpong iniharap sa akin. Gabi bago ang Sabat iyon. Noon ipinakita ang tagpong iyon. Tumingin ako sa labas ng bintana, at may isang napakalaking bolang apoy na nagmula sa langit, at bumagsak ito doon kung saan sila ay naghuhulma ng mga gusaling may mga haligi, at lalo na ang mga haligi ang iniharap sa akin. At tila ang bolang iyon ay dumiretso sa gusali at dinurog ito, at nakita nila na iyon ay nagsasanga, nagsasanga, lumalaki, at sila'y nagsimulang umiyak at magdalamhati at magdalamhati, at pinipilipit ang kanilang mga kamay; at inakala ko na may ilan sa ating mga tao ang nakatayo roon, na nagsasabi, 'Kung gayon, ito mismo ang aming inaasahan; ito mismo ang aming pinag-uusapan; ito mismo ang aming pinag-uusapan.'

‘Alam ninyo ito?’ sabi ng mga tao. ‘Alam ninyo ito, at kailanman ay hindi ninyo ipinaalam sa amin?’ Inakala ko na may gayong matinding pighati sa kanilang mukha, gayong matinding pighati sa kanilang anyo." Manuscript 152; 1904.

Ang kabiguan noong Hulyo 18, 2020 ang “susi” upang matukoy ang templong itataas bilang isang watawat. Ang pagkakabukod ng dalawang uri ng mga Adbentista ay isang pangunahing tema ng propesiya ng Bibliya. Tumanggi si Jeremias na makiisa sa “kapulungan ng mga manunuya,” at ang mga iglesya ng Esmirna at Filadelfia ay kapwa itinambis sa sinagoga ni Satanas, na nag-aangking sila’y mga Judio, datapuwa’t hindi naman. Ang pagkakaiba sa pagitan ng dalawang uri ng mga nag-aangking Adbentista ay inilalarawan sa pamamagitan ng metodolohiyang ginagamit nila sa pag-aaral ng Bibliya. Ito ang pagkakaiba sa pagitan ng tunay na edukasyon at ng “tinatawag na mas mataas na edukasyon,” gaya ng tawag dito ni Kapatid na White.

Kilala ang Nashville bilang “Atenas ng Timog,” at ang pinakatanyag na gusaling kumakatawan sa Gresya sa Nashville ay ang Parthenon sa Centennial Park, na itinayo noong 1897 bilang isang replikang nasa ganap na sukat ng sinaunang Griyegong Parthenon. Ito ay itinayo upang ipagdiwang ang sentenaryo ng pagpasok ng Tennessee sa pagiging estado noong 1796, at nilayon na gibain pagkaraan ng pagdiriwang. Sa halip, ang lupain ay ginawang parke noong 1903 at ang Parthenon ay muling itinayo nang permanente mula 1920 hanggang 1931.

Ang pangalang “Parthenon” ay nagmula sa salitang Griyego na parthénos, na ang kahulugan ay “birhen” o “dalaga,” tumutukoy kay Athena sa kaniyang aspekto bilang birheng, marunong, at mapagmandirigmang diyosa ng karunungan, estratehiya, sining, mga gawang-kamay, at kabihasan. Itinayo sa pagitan ng 447–432 BK sa Acropolis sa Atenas, kinalalagyan nito ang isang napakalaking chryselephantine (ginto at garing) na rebulto ni Athena na likha ng eskultor na si Phidias—na sa diwa’y nagsisilbing kaniyang “bahay” o banal na tirahan, kung saan pinaniniwalaang siya’y naroroon.

Ang pagbibigay-diin ng Kanluraning sistema ng edukasyon sa malawak na kaalaman, sa mapanuring pagsisiyasat, sa paghahandang sibiko, at sa balangkas ng mga sining liberal ay saligang nakaugat sa sinaunang Griyegong pilosopiya at praktika. Kung wala ang Akademya ni Plato, ang Lyceum ni Aristotle, o ang Athenian na paideia, lubhang iba ang magiging kaanyuan ng makabagong edukasyon gaya ng ating nakikilala.

Noong 1904, itinatag ang Madison School sa layong siyam na milya mula sa Nashville. Si Ellen White ay kasapi-tagapagtatag ng lupon ng orihinal na Madison School (na ang pormal na pangalan ay Nashville Agricultural and Normal Institute, at na pagkaraan ay nakilala bilang Madison College). Naglingkod siya bilang kasapi-tagapagtatag ng lupon ng mga direktor mula sa pagkakatatag nito noong 1904. Nanatili siya sa lupon hanggang bandang 1914 (ang taon bago ang kanyang pagkamatay noong 1915).

Ito ang tanging lupon ng isang kolehiyo o institusyon na kailanman niyang sinang-ayunang salihan o paglingkuran. Sinasadya niyang nilimitahan ang gayong mga pormal na posisyon sa iba pang mga organisasyong Adbentista, ngunit gumawa siya ng eksepsiyon para sa Madison dahil sa pagkakaayon nito sa kanyang mga tagubiling pang-edukasyon (nagsasarili sa pananalapi,

nakabatay sa bukid, pagsasanay na nakatuon sa misyon na nagbibigay-diin sa Bibliya, manwal na paggawa, at praktikal na paghahanda para sa paglilingkod sa Timog at higit pa roon). Ang mga mensahe para sa Nashville mula kay Kapatid na White ay dumating noong 1904 at 1905, sa gayon ding panahon na nagsisimula ang Madison School, at ang eksibit na Parthenon ay ginagawang palagiang bahagi sa isang permanenteng parke. Ang sagisag ng edukasyong Griyego at ng edukasyong makalangit ay kapwa nagmamarka ng kanilang mga pasimula sa iisang maikling yugto ng panahon, na siya ring panahong ibinigay ang mga pangitain hinggil sa mga bolang-apoy ng Nashville.

Noong nakaraang gabi, isang pangitain ang iniharap sa akin. Maaaring hindi ko kailanman madama ang kalayaang ihayag ang lahat ng ito, ngunit magbubunyag ako ng kaunti.

Wari'y bumaba sa sanlibutan ang isang napakalaking bolang apoy at dinurog ang malalaking bahay. Mula sa iba't ibang dako'y umalingawngaw ang sigaw, 'Dumating na ang Panginoon! Dumating na ang Panginoon!' Marami ang hindi handang salubungin Siya, ngunit may iilan ang nagsasabi, 'Purihin ang Panginoon!'

'Bakit ninyo pinupuri ang Panginoon?' ang tanong ng mga dinaratnan ng biglang pagkawasak.

'Sapagkat ngayo'y nakikita na natin ang matagal na nating hinahanap.'

"Kung naniwala kayo na darating ang mga bagay na ito, bakit hindi ninyo kami sinabihan? ang kakilakilabot na tugon. 'Hindi namin nalalaman ang mga bagay na ito. Bakit ninyo kami iniwan sa kamangmangan? Paulit-ulit ninyo kaming nakita; bakit hindi kayo nakipagkilala sa amin at ipinaalam sa amin ang tungkol sa darating na paghuhukom, at na nararapat kaming maglingkod sa Diyos, upang huwag kaming mapahamak? Ngayon ay napahamak na kami!'"
Manuskrito 102, 1904.

Ang konteksto ng mga mensahe sa Nashville ay heograpikal na inilapat sa isang espirituwal na balangkas ng tunay o huwad na edukasyon. Isang edukasyong naghahanda sa isang kaluluwa upang maging mamamayan alinman ng langit o ng lupa. Walang anumang pagtukoy sa Islam sa mga pangitain ni Kapatid na White tungkol sa Nashville, kaya ano ang magiging katuwiran upang iugnay ang Islam sa pangitain ng mga bolang-apoy sa Nashville? Paano magiging kaayon ng gawa nina Josiah Litch at Samuel Snow ang isang pagwawasto ng mensahe tungkol sa Nashville noong 2020? Isinagawa ang kanilang mga pagwawasto nang kanilang mapagtanto na ang gayunding ebidensiyang naghatid sa unang hula ay siya ring ebidensiyang nagpatibay sa naiwastong hula.

Ang katibayan hinggil sa Islam ay napagtibay na nang matagal bago ito iugnay sa mensaheng babala ng Nashville. Ang mensahe ng Islam ay tuwirang kaakibat sa mensahe ng ikatlong anghel. Ang katotohanang ito ay ipinakikita sa pamamagitan ng ilang saksi sa Banal na Kasulatan. Ang babala ng ikatlong anghel ay kumakatawan sa babala hinggil sa tanda ng awtoridad ng hari sa hilagaan, at ang babala ng Islam ay kinakatawan ng babala ng mga anak ng silanganan.

Ngunit ang mga balitang mula sa silangan at mula sa hilaga ay magbibigay-ligalig sa kanya; kaya't siya'y lalabas na may matinding poot upang magwasak at lubos na puksain ang marami.
Daniel 11:44.

Pumasok sa kasaysayan ang ikatlong anghel noong ika-22 ng Oktubre, 1844, nang magsimulang tumunog ang ikapitong pakakak. Ang ikapitong pakakak ay siya ring ikatlong kasawian ng Islam. Ang paghihimagsik noong 1863 ay pinatahimik ang pagtunog ng ikapitong pakakak hanggang 9/11, nang bumaba ang ikatlong anghel sa Apocalipsis kabanata labing-walo, samantalang ang malalaking gusali ng New York ay ibinagsak sa pamamagitan ng isang dampi ng kapangyarihan ng Diyos.

Ang 9/11 ay ang Alfa o pasimula ng panahon ng pagseselyo, na magtatapos sa Omega o wakas ng pagseselyo ng isang daan at apatnapu't apat na libo sa nalalapit na batas ng Linggo.

Ang 9/11 ay ang alfa ng panahon ng pagsubok na nauukol sa larawan ng hayop sa Estados Unidos, na nagwawakas sa omega ng panahon ng pagsubok na nauukol sa larawan ng hayop sa Estados Unidos, na nagaganap kapag ipinatupad ang tanda ng hayop sa Estados Unidos.

Ang 9/11 ang alpha o pasimula ng paghuhukom sa mga buhay sa halimaw na mula sa lupa, kasama ang mga sungay nito na Republikano at Protestante, na magwawakas sa nalalapit na batas ng Linggo.

Ang 9/11 ay ang Alfa ng "araw ng paghahanda ng Panginoon," na nagtatapos sa pagsubok hinggil sa araw ng Sabat ng Panginoon.

Ang 9/11 ang alpha ng pagtatayo ng templo, na kinakatawan ng batong-saligan, na nagwawakas kapag ang batong-tuktok na omega ay ipinatong sa ibabaw ng templo.

Ang 9/11 ang alpha ng ikatlong kasawian sa Estados Unidos, na magwawakas sa lindol ng Apocalipsis labing-isa, na siyang nalalapit na batas ng Linggo. Sa lindol na iyon, ang ikatlong kasawian ay dumarating na madali. Ang kasaysayan ng mga bolang apoy sa Nashville ay bago magsara ang pintuan ng awa sa batas ng Linggo, sa kabila ng pagpapahayag ng mga humahatol sa mga Laodiceang Adventista na nagsasabing, "Ngayon ay napahamak na tayo."

Inilalatag ng aklat ni Joel at ng katuparan nito sa Pentekostes ang pagtatalo hinggil sa mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi, kung kailan ang isang pangkat na hindi makaunawa sa paglago ng kaalaman ay inaakusahan ang mga nakauunawa na sila'y lasing. Ang paghaharap ng mga lasengero ng Efraim at ng mga pantas ay isang paksang madalas tinatalakay sa propetikong Salita ng Diyos. Isang elemento ng katotohanan ay na ang mensahe ay may dalawang yugto, gaya ng inilarawan ni Pedro sa silid sa itaas at pagkaraan sa templo. Ito ay kinakatawan ng paghatol na nagsisimula sa bahay ng Diyos, at sinusundan ng paghatol sa mga nasa labas ng Kanyang bahay. Ang proseso ng paghatol ay kinakatawan din ng dalawang tinig ng Pahayag labing-walo, na ang unang tinig ay mula 9/11 hanggang sa batas ng Linggo, at ang ikalawang tinig sa talatang apat ang nagmamarka sa batas ng Linggo. Ang pagtatangi sa pagitan ng tunay at huwad na propetikong mensahe ng huling ulan ay inilalarawan din sa pamamagitan ni Elias, na tinutukoy ni Malakias na babalik bago ang pagsasara ng panahon ng probasyon.

Ang mga sagisag ng matalino at mangmang sa Bundok Karmelo ay ang "Elias na matalino" at ang mga mangmang na propeta ni Baal. Si Elias ay si Pedro, at ang mga propeta ni Baal ay ang mga lango ng Efraim. Kapag naihayag na ang mga mangmang na lango bilang mga huwad na propeta ni

Baal, sa pamamagitan ng pagbubuhos ng apoy, sa wakas ay sasagot ang bayan: “Ang Panginoon, Siya ang Diyos.” Ang mga Laodiceang Ikapitong Araw na Adbentista ay mahahayag bilang gayon, sa katuparan ng hulang tungkol sa Nashville. Yaong nasa labas ng Adbentismo na saka nagigising sa kawalan ng katapatan ng mga mangmang ay napakukumbinsi, ngunit hindi pa nagsasara ang kanilang panahon ng probasyon. Ang paglalarawan ng pagkapahayag ng matatalino at mangmang na dalaga na kinakatawan ng mensaheng babala ng Nashville ay isang panandang-daan sa pangwakas na sakdal na katuparan ng talinghaga ng sampung dalaga.

Ang pagkabigo noong Hulyo 18, 2020 ang siyang tumutukoy sa mensaheng dapat ituwid, at nagpapakilala sa mga nasa loob ng Adbentismo na may taglay na langis, at sa mga wala. Yaong mga walang mensahe ng langis na nagbababala sa Nashville ay inihahambing sa mga nagtataglay ng langis. Sa dalawang uri na mayroong o walang langis ng mensahe, ang isang uri ay nakaranas ng isang pagkabigong kinakatawan ng unang pagkabigo sa kasaysayan ng mga Milerita, samantalang ang kabila ay walang ganoong karanasan. Kung walang pagkabigong inihalimbawa ng mga Milerita, walang dapat ituwid sa alinmang nabigong prediksiyon. Ang katotohanang ang prediksiyon hinggil sa Nashville noong 2020 ay tumutukoy sa Islam ay umaayon sa isang sangkap ng isang nabigong mensahe na kailangang ituwid.

Isang katibayan nito ay ang katotohanang ang kasaysayang kinapapalooban ng pagdating ng mga bolang-apoy ng Nashville ay hindi lamang umaayon sa kasaysayan ng unang pagkabigo ng mga Millerita at sa pagwawasto ng mensahe pagkaraan niyon, kundi nagaganap din ito sa loob ng kasaysayang nagsisimula sa pagdating ng ikatlong anghel noong 9/11, na nagmamarka sa pagdating ng Islam ng ikatlong woe, at na ang Islam ay muling dumarating sa paraang propetiko sa lindol ng batas ng Linggo sa Apocalipsis 11. Ang pagpapanatili ng Islam sa mensahe, kahit walang tuwirang pagtukoy ni Kapatid na White sa Islam at sa babala sa Nashville, ay nakabatay sa tema ng kasaysayan, na ang tema nito ay ang Islam.

Sa ika-isandaan at limampu't tatlong artikulo ng seryeng pinamagatang The Book of Daniel, itinukoy namin na, alinsunod sa patotoo ni Balaam at ng asno, ang Islam, na kinakatawan ng asno, ay magkakaroon ng tatlong pangunahing pakikipag-ugnayan sa Estados Unidos sa kasaysayan mula 9/11 hanggang sa batas ng Linggo. Itinukoy namin ang 9/11 bilang una, at ang Oktubre 7, 2022 bilang ikalawa. Itinala namin na ang unang pag-atake ay laban sa espirituwal na maluwalhating lupain at ang ikalawang pag-atake ay laban sa literal na maluwalhating lupain ng Israel, at na ang ikatlong pag-atake ay ang pag-atake sa lindol ng batas ng Linggo. Itinuro namin na ang kasaysayan ni Balaam sa antas na propetiko na ito ay may tatak ng katotohanan, sapagkat ang una at huling pag-atake ay laban sa espirituwal na maluwalhating lupain at ang nasa gitna ay laban sa literal na maluwalhating lupain, na isang sagisag ng paghihimagsik. Ngayon ay nakikita natin na isang ikaapat na pag-atake na magmamarka sa pasimula ng mensahe ng Hiyaw sa Hatinggabi ay magaganap sa espirituwal na maluwalhating lupain kapag natupad ang mga bolang-apoy ng Nashville. Ibig sabihin, ang ikalawang pag-atake ni Balaam at ng kanyang asno ay doblado, na ang una ay sa literal at ang ikalawa ay sa espirituwal na maluwalhating lupain.

Ang artikulo ay naglahad ng isang di-ganap na katotohanan na ngayo'y inihayag ng Leon ng lipi ni Juda bilang isa pang saksi sa propetikong ugnayan ng Islam sa mga bola ng apoy ng Nashville. Isa

pang pangangatwiran upang suportahan ang pag-uugnay ng Islam sa mga bola ng apoy ay matatagpuan sa loob ng mga linya ng reporma ng banal na kasaysayan. Bawat kilusang reporma ay may sarili nitong natatanging tema na sumasaklaw sa buong kilusang iyon. Sa kilusang reporma ni Moises, ito'y tungkol sa pagpasok sa tipan kasama ang bayang hinirang. Sa linya ng reporma ni Cristo, ito'y tungkol sa Mesiyas. Sa linya ng reporma ni David, ito'y hinggil sa Sampung Utos at sa santuwaryo. Sa mga Millerita, ang tema ay propetikong panahon, sapagkat taglay ng mga Millerita ang "mensahe ng panahon." Sa pagdating ng ikatlong anghel noong 9/11, ang tema para sa linya ng reporma ng isang daan at apatnapu't apat na libo ay natukoy bilang ang Islam ng ikatlong "woe," ang mga anak ng silangan, ang asno ng propesiya sa Bibliya, ang mga kabayong pandigma ng Pahayag siyam, ang hanging silangan, ang mga balang, at ang pagngangalit ng mga bansa.

Ang lindol sa Apocalipsis labing-isa ay minamarkahan ang Islam na nauugnay sa ikatlong "sa aba," samantalang kinakatawan din nito ang pagtatapos ng mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang Sigaw sa Hatinggabi ay itinipo ng matagumpay na pagpasok ni Cristo sa Jerusalem, na nagsimula sa pagkakalag sa asno. Ang pasimula ng Sigaw sa Hatinggabi sa kasaysayan ng mga Millerita ay ang pagdating ni Samuel Snow na nakasakay sa kabayo sa pulóng-kampo sa Exeter. Ang pasimula ng panahon ng Sigaw sa Hatinggabi ay tinandaan ng mga sagisag ng Islam. Maraming saksi ang nagpapatibay na ang itinuwid na mensahe noong Hulyo 18, 2020 ay kinabibilangan ng Islam bilang bahagi ng mensaheng babala. Walang tinukoy na petsa, ngunit ang mga bolang-apoy ng Nashville ay tumutukoy sa kontrobersiya ng "bagong alak" sa mga huling araw, kaya't ang mga bolang-apoy ng Nashville ay kinapapalooban ng Islam, ngunit paano naman ang pagkakakilanlan sa mga bolang-apoy bilang mga sandatang nuklear?

Dapat panatilihin ng mensahe ang pagtatalaga sa Islam bilang antagonist sa pag-atake, batay sa patotoo ng maraming saksi. Ang kamalian ng pagtatakda ng panahon na kailangang maituwid ay itinipikal ng kapuwa 1840 at 1844. Ang panahon ay hindi na dapat maging bahagi ng mensahe ng propesiya, bagaman nananatiling bahagi pa rin ang mga bilang. Ang kamaliang kinakatawan ng maling pagkaunawa sa santuwaryo ay dapat ding lutasin, ngunit bago ito malutas at maisama sa naituwid na mensahe, ang kamaliang itinipikal ng maling pagkaunawa sa santuwaryo ay dapat munang matukoy. Ano ang kinakatawan ng maling pagkaunawang iyon tungkol sa santuwaryo sa babala sa Nashville noong Hulyo 18?

Ipinanindigan ko na ang mga sagot ay matatagpuan sa liwanag na mula noong katapusan ng 2023 ay unti-unti nang inaalisan ng selyo. Ang tatlong paralelong hanay na tig-labing-isang kabanata, na nagsisimula sa kabanata labing-isa at nagwawakas sa kabanata dalawampu't dalawa sa Genesis, Mateo, at Pahayag, ay ang pagpapanibago ng tipan ng Diyos sa isang daan at apatnapu't apat na libo. Tinatanggihan ba natin ang Kanyang alok ng habag sa pamamagitan ng pagkilos na para bang hindi natin narinig ang Kanyang tawag, o yumuyukod ba tayo at ipinahahayag, sa sarili nating lakas bilang tao, "ang lahat ng Kanyang iniutos, aking gagawin"? O pinahihintulutan ba natin ang Espiritu Santo na isulat ang Kanyang kautusan sa ating mga puso at isipan?

Matatagpuan din ang mga kasagutan sa pagbubukas ng tatlong talata sa Daniel kabanata labindalawa, na iniharap ang panahon bilang unang, ikalawa, at ikatlong mensahe ng mga

anghel. Minamarkahan din ng tatlong talatang iyon ang Disyembre 31, 2023 sa talatang pito, at ang Hulyo 18, 2020 sa talatang labindalawa; samantalang ang 1989 hanggang sa batas ng Linggo at hanggang sa pagsasara ng probasyon ay kinakatawan sa talatang labing-isa. Ang tatlong katotohanang iyon, na nasa loob ng tatlong talatang iyon, ay matatagpuan sa mismong sipi ng Kasulatan kung saan inilalahad ang tatluhang proseso ng pagsubok na laging nagaganap kapag ang isang propesiya ay nabubuksan!

Hindi lamang inalisan ni Cristo ng tatak ang tatluhang pagsubok ng Daniel 12, kundi tinukoy Niya rin ang mga pagsubok na iyon bilang isang saligang pagsubok, na sinusundan ng isang pagsubok ng templo, at pagkatapos ay isang pagsubok na litmus. Dagdag pa rito, tinukoy Niya na ang saligang pagsubok ay nagsimula noong Disyembre 31, 2023, at ito ay nakabatay sa saligang pagsubok ng kilusang Millerita, na kinakatawan ng antikristo bilang ang sagisag na nagtatatag ng panlabas na pangitain.

Pagkatapos, kaniyang itinukoy ang ikalawang pagsubok, ang pagsubok sa templo, bilang kinakatawan ng pangitain ni Daniel tungkol kay Cristo sa templo sa kabanata sampu. Ang pagsubok na iyon ay kasalukuyang nagaganap. Ang pagbubukas ng selyo ng kabanata labindalawa ni Daniel hinggil sa mga petsang 1989, 18 Hulyo 2020, 31 Disyembre 2023, at sa batas ng Araw ng Linggo ay kinapapalooban ng pangitain tungkol sa Roma at ng pangitain tungkol kay Cristo. Ang dalawang pangitain ay inilalahad sa mismong iisang pangitain kung saan nasusumpungan ang pagbubukas ng selyo ng kabanata labindalawa. Ang tatlong kabanata ay iisang pangitain, at ang pangitain ni Cristo ay ang pagsubok sa templo sa kabanata sampu; ang pangitain tungkol sa antikristo ay ang pagsubok sa saligan sa kabanata labing-isa; at ang mga palatandaan sa landas ng isandaang apatnapu't apat na libo sa kabanata labindalawa ay kumakatawan sa ikatlo, na siyang litmus test, kung saan ang mga mangmang ay inihihwalay sa marurunong, habang ang marami ay nililininan, pinapaputi, at sinusubok.

Ang pagsubok sa templo ay nagbukas ng liwanag ng Levitico 23, na siyang liwanag ng Kaban ng Tipan, na siyang liwanag na Alpha ng Sabat ng ikapitong araw at liwanag na Omega ng Sabat ng ikapitong taon. Ang liwanag ng mga Sabat na Alpha at Omega ay nagpapakilala sa liwanag ng pagkakatawang-tao. Ang liwanag na iyon ay nagpapakilala sa Diyos na tumanggap ng katawang-tao upang ibalik ang pagsasanib ng Pagka-Diyos at pagkatao, na siyang gawaing sinimulan ni Cristo noong Oktubre 22, 1844; ang gawaing ngayo'y Kaniyang tinatapos sa paghuhukom ng mga buhay.

Ang liwanag ng Levitico 23 ay pinag-ugnay ang mga pistang tagsibol ng Alpha at ang mga pistang taglagas ng Omega upang iluwal ang mismong kasaysayan mula Disyembre 31, 2023 hanggang sa pagsasara ng probasyon ng sangkatauhan. Sa loob ng linyang iyon, ang pundasyong pagsubok ay tinukoy na dumating noong Disyembre 31, 2023, at ang pagsubok ng templo ay kinilalang magsisimula sa 2025, at nagpapatuloy hanggang sa litmus na pagsubok ng Pista ng mga Trumpeta. Ang tinig sa ilang na nagsimula noong Hulyo 2023 ay minarkahan ng Pista ng Tinapay na Walang Lebadura na nagtapos limang araw matapos ang palatandaang-daan na may tatlong bahagi. Pagkatapos ay isang tatlumpung-araw na yugto na sinundan ng isang palatandaang-daan na may tatlong bahagi na sinundan naman ng limang araw, kaya't inilalarawan ang tatlong hakbang ng

walang-hanggang Ebanghelyo. Ang Alpha na palatandaang-daan na may tatlong bahagi na sinundan ng limang araw ay ang unang anghel, ang tatlumpung araw ang ikalawang anghel, at ang Omega na palatandaang-daan na may tatlong bahagi na sinundan ng limang araw hanggang sa kautusang Linggo ng Pentecostes ay ang ikatlong anghel.

Ibinukas din ni Cristo ang liwanag ng Levitico dalawampu't tatlo ukol sa pagtatayo ng kaban ng tipan sa templo sa panahon ng pagsubok. Ang mensahe o anghel ng Sabat ng ikapitong araw sa isang panig ng kaban, at ang anghel ng Sabat ng ikapitong taon sa kabilang panig ng kaban, ay kumakatawan sa mga kerubing pantakip na nakamasid sa loob ng kaban. Sa kasaysayan ng pagtatatak ng isandaan at apatnapu't apat na libo, ang dalawahang liwanag ng dalawang anghel na iyon, na kumakatawan sa Sabat ng ikapitong araw at sa doktrina ng pagkakatawang-tao, ay isang paksang pag-aaralan sa kawalang-hanggan.

Mangyari pa, kung hindi mo nakikita ang pitong panahon bilang sagisag ng Jubileo, ang espirituwal na Emancipation Proclamation ng 1863, kung gayon hindi mo makikita na ang mga hulag Alfa at Omega ni William Miller ay ang pitong panahon at ang dalawang libo't tatlong daang araw. Ang hindi pagkakita sa kabuluhan ng dalawang magkaugnay na hulag iyon tungkol sa panahon ay humahadlang sa anumang pagkilala na ang 1798 ay kumakatawan sa pitong panahon, at ang 1844 ay kumakatawan sa dalawang libo't tatlong daang araw. Dahil sa kakulangang iyon sa kaalaman, halos hindi na magiging posible na makita na, kapag ang Levitico dalawampu't tatlo ay pinagsasama nang linya sa ibabaw ng linya, iniuugnay ang unang dalawampu't dalawang talatang nagtatakda ng mga kapistahan ng tagsibol sa huling dalawampu't dalawang talata ng mga kapistahan ng taglagas, ang linya ay nagsisimula sa Sabat ng ikapitong araw na kinakatawan ng 1844, at ang Sabat na nagtatapos sa linyang may apatnapu't apat na talata ay ang Sabat ng lupain na kinakatawan ng 1798.

Ang kawalang-kakayahang makita ang ugnayan ng dalawang Sabbath ay kumakatawan sa kawalang-kakayahang makita na ang pitong panahon ng 1798 ay pagkatao at ang dalawang libo't tatlong daang araw ng 1844 ay Pagka-Diyos. Sa ganyang kalalim na pagkabulag, tila halos imposibleng makilala na ang liwanag na alpha ng Sabbath ng ikapitong araw at ang liwanag na omega ng doktrina ng Pagkakatawang-tao ay nagpapakilala sa gawain ni Cristo sa pagsasama ng Kanyang Pagka-Diyos sa pagkatao ng nalugmok na tao. Ang gawain ni Cristo sa pagsasama ng Kanyang Pagka-Diyos sa ating pagkatao ay ang gawain ng pagsasama ng 1798 at 1844, sapagkat ang 1798 ay kumakatawan sa laman ng tao at ang 1844 ay kumakatawan sa Pagka-Diyos.

Ang sangkatauhan ay nilalang ayon sa larawan ng Diyos, na may taglay na mataas at mababang kalikasan. Ang mataas na kalikasan ng tao ay makalaman at ipinagbili sa ilalim ng kasalanan. Ibinibigay ni Kristo sa isang nagbagong-loob na kaluluwa ang Kanyang isipan sa sandali ng pagbabagong-loob, sapagkat sa pagbabagong-loob nagaganap ang pag-aaring-ganap, at ang pag-aaring-ganap ay ang paggawang matuwid. Ang mababang kalikasan ay hindi maaaring matubos nang biglaan, at ang pangakong ebanghelyo ukol sa mababang kalikasan ay na tatanggap tayo ng isang niluwalhating katawan sa pagbabalik ni Kristo. Ang mataas na kalikasan ay ang isipan at ang mababang kalikasan ay ang laman. Ang mataas na kalikasan ay ang propesiya ng pitong panahon na nagwakas noong Oktubre 22, 1844, sa Araw ng Pagtubos, nang kapwa

nagsimulang tumunog ang ikapitong trumpeta at ang trumpeta ng jubileo. Ang pitong panahon ng mababang kalikasan ay nagwakas noong 1798, sapagkat hindi ito mapanibago hanggang sa Ikalawang Pagparito ni Kristo.

Ang pitong panahon ng 1798, ang pitong panahon ng 1844, at ang dalawang libo't tatlong daang taon ng 1844 ay kumakatawan sa gawain ni Cristo na nagsimula noong Oktubre 22, 1844. Ang gawaing iyon ay ang pagsasanib ng Kanyang Pagka-Diyos at ng sangkatauhan, ngunit nang ang templong binubuo ng sangkatauhan at Pagka-Diyos ay pag-iisahin noong 1844, hindi dapat isama ang 1798, sapagkat kinakatawan nito ang patyo ng mga Hentil.

Ang pagsubok ng templo ay kinabibilangan ng pagsukat sa templo, at sa mga unang yugto ng kasaysayan ng pag-aalis ng selyo na nagsimula noong 2023, ang pag-aalis ng selyo sa pitong kulog ay tumukoy sa kasaysayan mula sa unang pagkabigo hanggang sa Dakilang Pagkabigo bilang panghuli at sakdal na pagpapakita ng kasaysayang kinakatawan ng pitong kulog, na, ayon sa inspirasyon, kumakatawan sa mga pangyayaring naganap sa kasaysayan ng unang at ikalawang anghel, at gayon din sa mga pangyayaring darating na ilalantad ayon sa kanilang pagkakasunod-sunod. Ang ganap na katuparan ay inilagay sa balangkas ng katotohanan na isa sa mga unang pahayag na dumating noong 2023. Ang pagkabigo sa pasimula ay kumakatawan sa pagkabigong Omega, at sa kalagitnaan ay ang pulong-kampo sa Exeter kung saan ang marurunong at ang mangmang ay pinaghiwalay batay sa “langis” ng mensahe.

Ang templo ng mga Milerita ay itinayo mula sa isang pagkabigo patungo sa isa pa, kaya't ipinakilala na ang templo ng isandaan apatnapu't apat na libo ay itinatag mula noong Hulyo 18, 2020 hanggang sa nalalapit na batas sa Linggo, kung saan nagsasara ang pinto sa talinghaga, gaya ng nangyari noong Oktubre 22, 1844. Ang kasaysayang kinakatawan ng pitong kulog ay siya ring kasaysayang kinakatawan sa liwanag ng Daniel 12. Ang liwanag ng 1,290 araw ng Daniel 12 ay tuwirang nag-uugnay sa tatlumpung taong panahon na kinakatawan sa talatang labing-isa. Nakaugnay din ito sa tatlumpung taon na tinangi ng unang kinatawan ng tipan sa isang hinirang na bayan, at ng propetang itinindig upang kilalanin ang pagbabago ng ugnayang tipan mula sa literal na Israel tungo sa espirituwal na Israel. Ang tatlumpung araw sa gitna ng balangkas ng Levitico 23 ay ang gayunding tatlumpung taon ng unang hakbang ng tatlong-bahaging tipan ni Abraham sa Diyos. Ang tatlumpung taon mula 508 hanggang 538 sa talatang labing-isa ay isang sagisag ng pagkasaserdote ng isandaan apatnapu't apat na libo.

Ang tatlumpung araw sa balangkas ng Levitico 23 ay kabahagi ng apatnapung araw na nagturo si Cristo sa kaniyang mga alagad nang harapan hanggang sa Siya'y umakyat. Ang bilang na tatlumpu ay sagisag ng mga saserdote na magsisimulang maglingkod sa gulang na tatlumpung taon. Ang tatlumpung taon, mula 508 hanggang 538, ay tumutukoy sa paglipat ng paganong Roma tungo sa papal na Roma, at sa gayon ay tinutukoy din nito ang paglipat ng pagkasaserdoteng Laodiceano ng isandaang apatnapu't apat na libo tungo sa pagkasaserdoteng Filadelfiano ng isandaang apatnapu't apat na libo. Ang paglilipat ay naganap sa tatlong hakbang, na kinakatawan ng 508, nang inalis ang “daily”; ng dekretong Justiniano noong 533; at ng batas sa Linggo noong 538, kung kailan ganap na naisakatuparan ang paglilipat.

Ang tatlumpung taong iyon ay sumasagisag sa panahong mula 1989 hanggang sa batas ng Linggo, kung kailan ang sinelyuhang bayang Filadelfiano ng Diyos, bilang Kanyang templo, ay itataas upang makita ng buong sanlibutan. Kung magkagayo'y hahatol ang sanlibutan sa pagitan ni Cristo, na kinakatawan ng Kanyang bayan, na nakaluklok sa mga sangkalangitang dako kasama si Cristo at kaya't nasa templo ng Diyos; o ng tao ng kasalanan, na nakaluklok sa templo ng Diyos, na ipinakikitang siya ang Diyos. Sa nalalapit na batas ng Linggo, ang mga manggagawa ng ikalabing-isang oras, na sila rin ang malaking karamihan, ay haharap sa isang saligang pagsubok: Ang Sabat ng ikapitong araw ba ang Sabat ng Diyos, o ang araw ng Araw ang Sabat ng Diyos?

At ngayo'y isa pang tagpo ang dumaan sa harap niya. Ipinakita na sa kanya ang gawa ni Satanas sa pag-akay sa mga Judio na tanggihan si Kristo, samantalang ipinahahayag nilang pinarangalan nila ang kautusan ng Kanyang Ama. Ngayon, nakita niya ang sanlibutang Kristiyano na nasa ilalim ng kahalintulad na panlilinlang, yamang ipinahahayag nilang tinatanggap nila si Kristo habang itinatakwil nila ang kautusan ng Diyos. Narinig niya mula sa mga saserdote at matatanda ang hibang na sigaw, "Alisin Siya!" "Ipako Siya sa krus, ipako Siya sa krus!" at ngayo'y narinig niya mula sa mga tagapagturong nagpapakilalang Kristiyano ang sigaw, "Alisin ang kautusan!" Nakita niya ang Sabat na niyurakan, at isang huwad na institusyon ang itinatag kapalit nito. Muling napuspos si Moises ng panggigilalas at hilakbot. Paanong magagawa ng mga sumasampalataya kay Kristo na itakwil ang kautusang sinalita ng Kanyang sariling tinig sa banal na bundok? Paanong maisantabi ng sinumang may takot sa Diyos ang kautusang siyang saligan ng Kanyang pamamahala sa langit at sa lupa? Sa kagalakan ay nakita ni Moises na ang kautusan ng Diyos ay patuloy na pinarangalan at itinataas ng iilang tapat. Nakita niya ang huling dakilang pakikibaka ng mga kapangyarihang makalupa upang lipulin ang mga tumutupad sa kautusan ng Diyos. Tumanaw siya sa panahong babangon ang Diyos upang parusahan ang mga nananahan sa lupa dahil sa kanilang kasamaan, at yaong mga may takot sa Kanyang pangalan ay tatakpan at ikukubli sa araw ng Kanyang poot. Narinig niya ang tipan ng Diyos ng kapayapaan sa mga tumupad sa Kanyang kautusan, habang ibinibigkas Niya ang Kanyang tinig mula sa Kanyang banal na tahanan at nayayanig ang langit at ang lupa. Nakita niya ang ikalawang pagparito ni Kristo sa kaluwalhatian, ang mga patay na matuwid na muling binuhay sa walang kamatayang buhay, at ang mga buhay na banal na inilipat nang hindi nakakita ng kamatayan, at magkakasamang umaakyat na may mga awit ng kagalakan patungo sa Lunsod ng Diyos. Patriarchs and Prophets, 476.

Ang malaking karamihan, na mga Hentil at mga manggagawang isang oras, ay sinusubok ng isang pagsubok sa saligan, na kaagad sinusundan ng isang pagsubok sa templo. Ang pantao bang templo ng Roma, kasama ang tao ng kasalanan, ang siyang magiging bato o buhangin na pagtatayuan mo ng iyong pananampalataya? O ang templo ba ng pagkakatawang-tao, na pinagsasanib ang Pagka-Diyos at ang pagkatao, na siyang templo ng isang daan at apatnapu't apat na libo na tinatawag ni Pedro na "isang bahay na espirituwal"? Sa panahong iyon ng pagsubok sa saligan at sa templo, isasakatuparan ng pag-uusig ang pagsusuring litmus ng ikatlong hakbang at pagkatapos ay magtatapos ang probasyon ng tao.

Ang Leon ng lipi ni Juda ay pinupunan ngayon ang nakatagong kasaysayan ng ika-apatnapung talata, at nagbigay pa ng higit na kaliwanagan sa pamamagitan ng tatlong 250-taong hula nina

Ciro, Neron at Trump; at ginawa Niya ito sa mismong panahong binigyang-diin Niya ang gawaing ipahayag ang naitamang mensahe ng Nashville. Ang linya ni Neron ay nagbibigay ng balangkas ng pangwakas na pagtatatag ng larawan ng hayop sa Estados Unidos, at pagkatapos ay sa sanlibutan. Ang linya ni Nero mula 457 BK ay tumutukoy sa kasaysayan sa pagitan ng Raphia at Panium, ang kasaysayan sa pagitan ng Digmaan sa Ukrayna at ng Ikatlong Digmaang Pandaigdig na magsisimula sa pagsasanib ng Panium at Actium sa nalalapit na batas ng Linggo. Ang linya ni Trump ay nagtatapos sa taong ito sa ika-4 ng Hulyo.

Si Nero ay sagisag ng pag-uusig; tinutukoy ng iglesia ng Smyrna ang kasaysayan na nagpapatuloy hanggang sa magwakas ang pag-uusig, makalipas ang 250 taon, sa iglesia ng Pergamos at kompromiso. Tinutukoy ng linya ang pagtatatag ng larawan, at sa gayon umaayon ito sa kasaysayan kung kailan itinatatag ang larawan ni Cristo sa Kanyang templo. Ang “edict” ang pasimulang punto na nagbubunga sa unang batas ng Linggo, na sinusundan ng “saradong pinto” ng paghihiwalay sa pagitan ng silangan at kanluran, ng marurunong at mangmang, ng trigo at ng sagbot, at ng mga maliligtas at ng mga mapapahamak. Ang “edict” na nagpapasimula sa panahong iyon ay siya ring “edict” na nagpapasimula ng gayunding panahon ng pagsubok para sa sanlibutan. Samakatuwid, ang “edict” ang una at ang huli. Ang bawat palatandaan ng labimpitong-taóng linya ni Nero ay tumutukoy sa tumitinding pag-uusig ng krisis ng batas ng Linggo, na nagsisimula sa isang “edict,” isang bagay na maihahalintulad sa isang “executive order” ng pangulo.

Tinutukoy ng tatlong dekreto ni Nero noong 457 BC ang isang labimpitong-taóng panahon na may tatlong palatandaan sa wakas, gaya rin ng linya ni Nero at gaya rin ng isa pang linya ni Nero, na pawang nagwakas sa pagdating ng unang, ikalawa, at ikatlong anghel mula 1798 hanggang 1844. Ang tatlong hakbang ni Nero ay ang labanan sa Raphia, saka sampung taon patungo sa ikalawang hakbang, at pagkatapos ay pitong taon patungo sa labanan sa Panium. Ang pasimula at ang wakas ay kapwa mga labanan, kaya taglay ang lagda ng Alfa at Omega. Ang unang sampung-taóng yugto ay kumakatawan sa isang panahon ng pagsubok na nagsimula noong 2014 sa Digmaan sa Ukraine at ang ikalawang yugto ay nagtatapos pagkalipas ng pitong taon sa labanan sa Panium.

Palmoni

Inalis ni Palmoni ang tatak sa mensahe ng panahon para sa mga Millerita ng kasaysayan ng unang at ikalawang anghel, at inaalalala Niya ang tatak sa mensahe ng mga bilang sa kasaysayan ng isang daan at apatnapu't apat na libo, na siyang kasaysayan ng ikatlong anghel.

Ang mga makasagisag na propetikong kasaysayan, gaya ng dalawampu't dalawang taon mula 1776 hanggang 1798 na kinakatawan ng Himagsikang Makabeo, ay tumutukoy sa sanhi ng pasimula ng ikaanim na kaharian, at sa sanhi ng pagwawakas ng ikalimang kaharian. Ang ika-dalawampu't dalawang pangulo, si Grover Cleveland, ang alfa ng mga pangulong naglalarawan bilang tipo ng omega na pangulo na si Donald Trump, bilang tanging dalawang pangulong nakapaglingkod ng dalawang hindi magkakasunod na termino. Si Trump ang ika-dalawampu't dalawang pangulong nagwagi ng ikalawang termino, kung isasama sa bilang ang iba pang mga pangulong pumalit sa termino ng naunang pangulo, kalakip ng mga pangulong nagkamit ng ikalawang termino para sa kanilang sarili. Nagsimula ang ikaanim na kaharian ng propesiya ng Biblia noong 1798, pagkaraan

ng dalawampu't dalawang taon mula sa Deklarasyon ng Kasarinlan. Ang 1798 hanggang 2026 ay kinakatawan ng 22 sa petsang alfa at 22 sa petsang omega.

May tatlong hanay ng labing-isang kabanata na nagsisimula sa ikalabing-isang kabanata at nagwawakas sa ikadalawampu't dalawang kabanata. Bawat isa sa tatlong hanay na tig-labing-isang kabanata ay nagtataglay ng isang eksaktong gitnang punto na kinakatawan ng tatlong talata. Tinutukoy ng Genesis kung kailan ibinigay ang “pagtutuli” bilang sagisag ng ugnayang tipan sa isang bayang hinirang. Iyon ang unang pagkakataon na ang isang bayang hinirang ay binigyan ng tanda na kumakatawan sa isang bayang nasa tipan, at sa Mateo ang tatlong talatang nasa gitna ay tumutukoy sa Bato kung saan itatayo ni Cristo ang Kaniyang Iglesia. Tinutukoy ng mga talatang iyon kung kailan pinalitan ang pangalang Simon Barjona upang maging Pedro, na katumbas ng isang daan at apatnapu't apat na libo. Tinutukoy ng gitna ng hanay sa Pahayag ang tipan ng kamatayan sapagkat tinutukoy nito ang papado bilang ang ikawalong ulo na mula sa pito. Ano sa palagay mo ang mga implikasyon na ang ikalabing-isang kabanata sa Desire of Ages ay tumutukoy sa mensahe ni Juan Bautista, at na ang ikadalawampu't dalawang kabanata ay tumutukoy sa kamatayan ni Juan?

Kapag naabot mo ang kalagitnaan ng mga kabanatang iyon, dadalhin ka nito sa pahina 168, kung saan nagsisimula ang kabanatang pinamagatang Nicodemo. Ang Kabanata Labing-isa ay may pamagat na Ang Bautismo at ang Kabanata Dalawampu't Dalawa ay may pamagat na Pagkabilanggo at Kamatayan ni Juan. Ang Kabanata Labing-isa ay isang sagisag ng kamatayan, paglilibing, at pagkabuhay na muli, gaya rin ng Kabanata Labimpito at ni Nicodemo, at gayundin ng kamatayan ni Juan.

Ipagpapatuloy natin ang mga ito sa susunod na artikulo.